మన కథ నిజం కాదా!

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

షాపులోకి వస్తున్న మహాని, అమ్మాజీని చూసి చిరునవ్వుతో ఆహ్వానించాడు భజన్‌లాల్.

"రండి, రండి.ఇప్పుడే సుబ్బూ వచ్చి వెళ్ళారు" అన్నాడు పలకరింపుగా.

బదులుగా ఔనన్నట్లు తల పంకించింది మహా.

ఇద్దరూ వచ్చి కూర్చున్నాక "ఏం కావాలి?" అనడిగాడు భజన్‌లాల్.

"అమ్మాజీ లేసులు చాలా బాగా అల్లుతుంది. అందుకోసం మంచి థ్రెడ్స్ కావాలి. ఆన్‌లైన్ మార్కెట్ కోసం" అంది మహా.

ఆన్‌లైన్ మార్కెట్ అంటే అర్థంకాని అమ్మాజీ మహావైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"ఆన్‌లైనా?" అన్నాడు భజన్‌లాల్ ఆశ్చర్యంగా.

"అవునండి. ఇక్కడ లోకల్ టైలర్స్ ఆమెని మోసం చేస్తున్నారు. ఆమె అల్లిన లేసులు చాలా బాగుంటాయి. ఎటొచ్చీ ఆమె అల్లే దారం ఖరీదయింది కాదు." అంది మహా.

"అల్లినవేమయినా తెచ్చారా?"

మహా వెంటనే అమ్మాజీ బాగ్‌లో వున్న లేసుల్ని తీసి చూపించింది.

భజన్‌లాల్ వాటిని చేతిలోకి తీసుకుని అటూ యిటూ తిప్పి పరీక్షించి "మీరు చెప్పింది నిజమే. ఈమెకు మంచి స్కిల్ వుంది. ఈమె ఒక్కరే అల్లేటప్పుడు ఆన్‌లైన్ దాకా అవసరంలేదు. నేనే వాటిని తీసుకుంటాను. ఇంకా ఎక్కువ అల్లగలితే వాటిని నా కజిన్‌కి ముంబయి పంపుతాను. అతనికి అక్కడ రెడీమేడ్ షాపుంది" అన్నాడు.

ఆ మాట విని అమ్మాజీ మొహం వికసించింది.

మహా కూడా అంగీకారంగా తలూపింది.

వెంటనే భజన్‌లాల్ దారాలు, సూదులు తెప్పించి వాళ్ళిద్దరికీ చూపించాడు.

"ఇవి లేటెస్టుగా వచ్చిన సిల్క్ థ్రెడ్స్. చేతి పనికి మన మార్కెట్‌లో గిరాకీ లేదు. మెషిన్ మీద తయారయిన లేసులే వాడేస్తాం మేము. వాటిని ఇష్టపడే వర్గం వేరే వుంటుంది. ఆ వర్గానికి మా కజిన్ మార్కెట్ చేస్తాడు. ఫారిన్ కూడా పంపుతుంటాడు. మీకు కావాల్సిన దారాలు, సూదులు తీసుకోండి. ఇదే నా భజానా అనుకోండి" అన్నాడు.

మహా కూడా అమ్మాజీతోపాటు ఆ మాటలు విని సంతోషించింది. అతను కొత్త డిజైన్స్ అల్లే లేసు పుస్తకాలు కూడా కొన్ని ఇచ్చాడు.

"మరింకేమన్నా కావాలా?" అన్నాడు భజన్‌లాల్ చిరునవ్వుతో.

"నాలుగు కేజీలు పిండి రుబ్బగల గ్రైండర్ కావాలి" అంది మహా.

అమ్మాజీ మహా వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

భజన్ సేల్స్‌బాయ్‌ని పిలిచి మహాని, అమ్మాజీని ఆ వింగ్‌కి పంపించాడు.

"వీటి గురించి నాకంతగా తెలియదు. నువ్వు చూడు" అంది మహా అమ్మాజీ వైపు తిరిగి.

"దేనికండీ యిది" అమాయకంగా అడిగింది అమ్మాజీ.

"పాపాయమ్మ మామ్మకి. నువ్వు పప్పు రుబ్బుతూ కూర్చుంటే ఇక లేసులెప్పుడల్లుతావు?" అంది మహా.

మహా ఆలోచనకి అమ్మాజీ తెల్లబోయింది.

"ఒక నాలుగు కేజీలయితే చాలండి" అంది.

మహా ఒకటి తీసుకుని భజన్‌లాల్‌కి బిల్ పే చేసి అమ్మాజీతో బయటకి వచ్చింది.

జీవితంలో ఎన్నడు కలగని ఆనందమేదో ఆమె మనస్సుని నింపేసింది మొదటిసారిగా.

ఇవ్వడంలో ఇంత తృప్తి, సంతోషముంటాయన్న నిజం మొదటిసారిగా ఆమెకు అర్థమయ్యింది.

"ఇక్కడాపన్నయ్యా" అంది లత సుబ్బూతో.

సుబ్బూ బైక్‌ని ఆపి "ఎందుకు, నేనూ ఇంటికే వస్తున్నా కదా!" అన్నాడు సుబ్బూ.

"ఏవనుకోకన్నయ్యా. మా అత్త మంచిది కాదు. ఏదన్నా అంటే బాగోదు. నేను నడిచెళ్ళిపోతాను" అంది లత బైక్ దిగి.

సుబ్బూ ఏమీ అనలేదు. ఆ లోకాలిటీ మనుషుల సంగతి తెలుసుకాబట్టి అతను బైక్ స్టార్ట్ చేసి వెళ్ళిపోయాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే అక్కడ కొంచెం దూరంలో వున్నా చెక్కా సత్యవతి కొట్టువద్ద కూర్చుని బీడీ కాల్చుకుంటున్న రామక్రిష్ణ కంట్లో పడింది.

అయినా కోపాన్నణచుకుని ఎక్కడ సత్యవతి చూసిందోనని ఓరకంట సత్యవతివైపు చూశాడు.

తనని తాను తప్ప వెయ్యికళ్ళతో అందర్నీ శల్యపరీక్ష చేసే సత్యవతి రాంక్రిష్ణ వైపు చూసి వంకరగా నవ్వింది.

"నువువ్ కొంపకెల్లకపోతే ఏం జేస్తదిలే" అంది అతన్ని రెచ్చగొట్టే వుద్దేశ్యంతో.

"ఓ వందిటు పడెయ్యి" అన్నాడు రామక్రిష్ణ కోపంగా.

"చాల్లే సంబడం. ఉరుమురిమి మంగలం మీద పడ్డట్టు. అప్పుడు ముక్కుబట్టిన బియ్యవన్నా పోసేటేడివి. ఇప్పుడేవుంది యివ్వడానికి నీదగ్గర. అసలే నా మొగుడు కుట్టు కూలీ యివ్వలేదని అగ్గిమీద గుగ్గిలమయిపోతున్నాడు. ఎల్లెల్లు" అంది చిరాగ్గా సత్యవతి.

రామక్రిష్ణ లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఇయ్యేల రత్తం ఏరులై పారుద్ది. ఆణ్ణి నిలువునా నరుకుతాను. నువ్వివ్వకపోతే నీ బాబిస్తాడు" అంటూ అప్పుడే కౌంటర్‌లో ఏదో కావాలని ఎవరో పెట్టిన వందరూపాయిల నోటు లాక్కుని రివ్వున వెళ్ళిపోయాడు రామక్రిష్ణ.

ఇంకోసారయితే సత్యవతి కేకలు పెట్టి గగ్గోలు చేసేదే

కానీ ఇప్పుడామెకు పాపాయమ్మ మీద కక్షతీరాలంటే ఆ మాత్రం త్యాగం చెయ్యాలి.

అందుకే ఆమె చూస్తూ వుండిపోయింది - ఒక రకమైన పైశాచికానందంతో.

లత గబగబా యింట్లోకి వెళ్ళి 'అత్తయ్యా' అని పిలిచింది పాపాయమ్మని.

ఆ పిలుపులో పూర్వపు నిర్లక్ష్యం కాని పొగరుగానీ లేకపోవడం కొంత ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.

అయినా ఒక రకమైన అపనమ్మకంతోనే లోపలికెళ్ళింది పాపాయమ్మ.

లత గబుక్కున పాపాయమ్మ కాళ్ళమీద పడి "నన్ను క్షమించత్తా" అంది ఏడుస్తూ.

ఏమాత్రం ఊహించని ఆ చర్యకి పాపాయమ్మ నివ్వెరపోయి చూసింది.

"అవునత్తా" అంటూ లత ఆ రోజు జరిగిన సంఘటన మొత్తం చెబుతుంటే తెల్లబోయింది పాపాయమ్మ.

"సుబ్బు దేవుడత్తా. ఈ రోజు నా పరువు కాపాడాడు. నాకొక అన్న వున్నా నాకింత సాయం చేసేవాడు కాదు" అని చెబుతుండగానే బయట రామక్రిష్ణ పెడుతున్న గావుకేకలు వినిపించాయి.

ఆ రోజు బియ్యం దొంగతనం బయటపడ్డాక రామక్రిష్ణ యింటికి రావడం అదే ప్రధమం.

"ఇక్కడేం జరుగుతుందే నన్ను బయటకంపేసి మీ ఆడంగులిద్దరూ కంపెనీ నడుపుతున్నారే. నేనిక్కడ పౌరుసం, మానం, మరియాదా సచ్చి తిరుగుతున్నాననుకున్నారే. కతలు నడిపేస్తన్నారు కతలు. ఈ రోజు ఆడి రత్తం కల్ల జూస్తాను. నిన్ను నరికి పోగులెడతాను" అంటూ అనేక రకాలుగా రామక్రిష్ణ తుపానులో సముద్రం ఒడ్డునున్న సరుగుడు చెట్టులా వూగి పోతున్నాడు.

తాగి మొద్దు బారిన నాలుకతో ముద్దముద్దగా మాటలు తూలుతున్నాడు.

అతని అరుపులు విని ఆ బిల్డింగ్‌లో వాళ్ళంతా ఆ మధ్యలో వున్న కారిడార్‌లో కొచ్చి ఆశక్తిగా వింటున్నారు.

లత బిక్కజచ్చిపోయింది.

పాపాయమ్మ బయటకొచ్చి "ఏం జరిగిందిరా?" అంది సహనంగా.

"ఏం జరిగిందా.. ఏం జరగాలా. ఇది ఆడి బండెక్కి సికార్లు జేస్తంది. పట్టపగలే నడి బజార్లో పైలాపచ్చీసుగా వుసారెక్కిపోయి వూరంతా బలాదూరు తిరుగుతున్నారు." అన్నాడు రామక్రిష్ణ రెచ్చిపోతూ.

ఆ అరుపులు విని సుబ్బూ మెట్లపైన నిలబడి చూసాడు.

రామక్రిష్ణ చూపు అతనిమీద పడింది.

"అడిగో వచ్చాడుగా యిరో! ఆణ్ణడుగు. ఏరా వూళ్ళో ఏ ఆడదాన్నీ మరియాదగా బతకనియ్యవురా! థూ నీ బతుకుసెడ!" అన్నాడు అక్కడున్న కర్ర తీసుకుని.

అతని మాటలకి సుబ్బూ కళ్ళెర్రబడ్డాయి.

అవతల సరస్వతమ్మగారు, అమ్మాణీగారు తదితరులంతా గుమ్మాల్లోకొచ్చి నిలబడ్డారు.

అప్పుడే ఆటో దిగిన మహా, అమ్మాజీ బిక్కచచ్చిపోయి గుమ్మలోనే నిలబడిపోయారు స్థాణువుల్లా.

సుబ్బూ ఆవేశంగా నాలుగుమెట్లు చరచరా దిగాడు.

పాపాయమ్మ సుబ్బూ వైపు చూసి "ఆగక్కడ" అంది ఆవేశంగా. ఆ మాటకి సుబ్బూతోపాటు అక్కడున్న అందరూ నివ్వెరపోయి చూశారు.

"ఇది మా యింటి యవ్వారం. మేం తేల్చుకుంటాం. నువ్విందులోకి రావొద్దు" అంది పాపాయమ్మ సుబ్బూకేసి చూస్తూ.

"కానీ.. వాడు నన్నంటున్నాడు" అన్నాడు సుబ్బూ కోపంగా.

"అంటే అంటాడు. నువ్వు మగోడివి నీకేం బోతుంది" అంటూ పాపాయమ్మ లోపలికెళ్ళి ఒక పెట్టెతో బయటకొచ్చింది.

ఆ వ్యవహారాన్ని అందరూ ఆసక్తిగా గమనిస్తున్నారు.

రామక్రిష్ణ కూడా తాగిన మందు దిగి తల్లివంక పెట్టెవంక మార్చి మార్చి చూశాడు.

"పద!" అంది పాపాయమ్మ రామక్రిష్ణ రెక్కపట్టుకుని.

"ఎక్కడికే?" అన్నాడు రామక్రిష్ణ పూర్తిగా నిషా దిగి తెల్లబోతూ.

"అదింత పని చేసాక మనకేం సీమూ నెత్తురూ లేదా. పోయి ఏరే వుందాం. దాన్నే కులకనియ్యి. పద" అంది పాపాయమ్మ ఆవేశంగా.

"నాతో ఎక్కడకొస్తావ్? నాకేం యిల్లా వాకిలా? నిన్నెవరు పోసిస్తారే బాబూ! నా వల్ల కాదు" అన్నాడు రామక్రిష్ణ.

అయినా సరే వీధి వాకిలి దాకా రామక్రిష్ణని లాక్కొచ్చి పెట్టె అతని చేతిలో పెట్టింది.

"ఛూ! నీతో రమ్మన్నా వస్తానా? ఆ పిల్లా, నేనూ కట్టపడి పనిజేస్తా దున్నపోతులా వున్న నిన్ను ముప్పొద్దులా కూడు పడేసి పోసిస్తుంటే పనికి మాలిన మాటలాడి పరువుదీస్తావా? సీ! నీ మొకం సంతకెల్ల. ఆ గోదాట్లో దూకి సావరాదూ" అంది పాపాయమ్మ ఆవేశంగా.

అందరూ ఆశ్చర్యపోయి చూసారు పాపాయమ్మ కేసి.

పాపాయమ్మ ఆ మూలనున్న కర్రదీసుకుని "ఆ పిల్లోడు ఎవరుకన్న బిడ్డో నీ పెల్లాన్ని సెల్లెల్లా కాపాడి, వుజ్జోగమేయిస్తే వల్లు బలిసి తాగి ఎదవ పేలాపన పేల్తావా?" ఇదిగో యిప్పుడే సెబుతున్నా. ఈ గుమ్మం మళ్లీ తొక్కావంటే నీ పేనాలు తీసి యములోడికి నేనే అప్పసెబుతా. ఎప్పుడో సేసిన పాపానికి నిన్ను కన్నాను. ఏ పాపం సేసిందో నీకు పెళ్ళావై అది అగసాట్లు పడింది. ఇకసాలు మాకీ సొర్గం. మళ్లీ ఈసారి ఏ దారికాసన్నా దాన్నేడిపించావో నేను కాదు సుబ్బూ నీ వంటో ఎముకలు సున్నం జేస్తాడు. కదులింక" అంటూ గదమాయించింది పాపాయమ్మ రొప్పుతు.

పాపాయమ్మ పరిస్థితి గ్రహించి అమ్మాజీ పరుగున వచ్చి పట్టుకుంది. సరస్వతమ్మగారు గబగబా వెళ్ళి మంచినీళ్ళు తెచ్చిచ్చారు.

అంతవరకూ సందేహంగా చూస్తున్న లత లోనికెళ్ళి బి.పి టాబ్లెట్ తెచ్చి వేసి స్టూలు మీద కూర్చోబెట్టింది.

ఇక అక్కడ తనకేమాత్రం పరపతి లేదని అర్థమయిన రామక్రిష్ణ పెట్టె తీసుకుని బయల్దేరుతుంటే పాపాయమ్మ కొంగున కట్టుకున్న రెండొందలు తీసి విసిరి "ఇయ్యిగో బస్సు సార్జీలు. ఈ వూరొదిలేసి ఎక్కడన్నా అడుక్కు తిను" అంది.

ఏ మాత్రం సిగ్గూ బిడియం లేని రామక్రిష్ణ ఆ నోట్లేరుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

సుబ్బూ అస్థిమితంగా పడుకుని దొర్లుతున్నాడు.

కాళిదాసుకిచ్చిన గడువులో ఒక్క రోజయిపోయింది. ఇప్పటివరకూ ఎక్కడా రూపాయి పుట్టలేదు. అసలెక్కడా ప్రయత్నించలేనేలేదు.

భజన్‌లాల్‌గారిని అడుగుదామనే అనుకున్నాడు. కానీ అర్థాంతరంగా లతకోసం ఉద్యోగం అడగాల్సి వచ్చింది. తిరిగి తనూ అడిగితే తన మీద సదభిప్రాయం పోతుందని వచ్చేసాడు.

సరస్వతమ్మగారికి మొన్నేవో డబ్బులొచ్చాయి. అడిగితే ఆవిడ తప్పక యిస్తారు కానీ మాస్టారిగారికి తలకొరివి పెట్టి కూలి అడిగినట్లుంటుందని ఆ ప్రయత్నం ఆలోచనలోనే విరమించుకున్నాడు.

మహా దగ్గర డబ్బుందని తెలుసుకానీ తన డబ్బు ముట్టుకోవాలంటే అభిమానం అడ్డొస్తుంది.

ఒక్కసారి అతనికో ఆలోచన ఫ్లాషయింది.

గబగబా వెళ్ళి తన సూట్‌కేసు తెరిచి హడావుడిగా పేపర్ క్రింద వెదికాడు. మూడు తులాల పులిగోరు గొలుసది. చిన్నతనం నుండీ అది అతని మెడలో వుంది. ఎప్పుడు తీస్తానన్నా అతని తల్లి ఒప్పుకునేది కాదు. "చచ్చి బ్రతికావురా! అది తియ్యకు" అనేది బ్రతిమాలుతూ.

తల్లిమాట తీసెయ్యలేక వుంచుకున్నాడేగానీ నిజంగా చాలా చిరాకుగా వుండేది సుబ్బూకి.

ఆడవాళ్ళంటే అలంకారాలు కావాలిగానీ మగవాడికేంటీ షోకులు అనే అభిప్రాయమతనిది. పైగా యిప్పుడది మెడలో వేసుకు తిరిగితే తనకి పనికూడా యివ్వరెవరూ.

వెంటనే అది జేబులో వేసుకుని "అమ్మాజీ! అమ్మాజీ" అని పిలిచాడు.

మహా అతన్నే క్రీగంట గమనిస్తోంది.

పులిగోరు పతకమున్న గొలుసు తీయడం కనబడలేదుగానీ అతనేదో అస్థిమితంగా వున్నాడన్న విషయం అర్థమవుతోంది.

అమ్మాజీ పరుగున వచ్చింది 'అన్నా' అంటూ.

"ఇలారా" అంటూ గదిలోకి నడిచాడు సుబ్బూ.

అమ్మాజీ సందేహంగానూ, భయంగానూ అతని వెంట గదిలోకి నడిచింది ఒకవైపు మహా వైపు చూస్తూ.

అతనలా ప్రత్యేకంగా ఎన్నడూ పిలిచి విడిగా మాట్లాడలేదు.

అదే భయం అమ్మాజీకి "తనేమన్నా తప్పు చేసిందా?"

"ఇద్దరు నిన్న ఎక్కడికెళ్ళారు?" అన్నాడు సుబ్బూ.

"భజన్‌లాల్ షాపుకన్నా. మహాగారు రమ్మంటే ఎల్లాను."

"ఎందుకు?"

"ఎందుకంటే... మరి లేసులకి దారాలు, సూదులూ కొన్నారమ్మాయిగారు."

"ఓహో, ఆవిడకీ విద్య వచ్చునా?" కొంత వెటకారం మిళితం చేసి అన్నాడు సుబ్బూ.

"తనక్కాదన్నా నాకని. ఆడు లోవరాజుగాడు మోసం చేసాకా పాపగారు చాలా బాధపడిపోయారు. ఎలాగైనా మంచి దారాలతో అల్లించి అమ్మాలని. కానీ భజన్‌లాల్ గారే తీసుకుంటానన్నారన్నా. ఈ దారాలు కూడా వూరికే యిచ్చారు" అంటూ సంబరంగా చెప్పింది అమ్మాజీ.

ఆ మాట విని సుబ్బూ మొహం కొంచెం ప్రసన్నంగా మారింది.

"సరే! మంచిదే అద్సరే. ఇది చూడు"

సుబ్బూ జేబులోంచి పులిగోరు పతకంతో వున్న గొలుసుని తీసి చూపించాడు.

అమ్మాజీ దానివైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"ఇది బంగారందే నాదే దొంగసొమ్ముకాదు" అన్నాడు సుబ్బూ నవ్వుతు.

"ఛీఛ అలా అంటానా అన్నా?"

"నేనూ సరదాగానే అంటున్నా. ఇదెవరైనా తాకట్టు పెట్టుకుని పదివేలిస్తారేమో అడుగు."

"నేనా?"

"ఎవరో అంటే కాదు. సరస్వతమ్మగారి దగ్గర డబ్బులున్నాయి. కానీ నాకు అడగడానికిష్టం లేదు. ఇంకెవరన్నా తెలుసా?" అన్నాడు సుబ్బూ.

"మహా దగ్గర డబ్బులున్నాయి కదా అన్నా! తాకట్టు లెందుకు? అడిగితే యిస్తది" అంది అమ్మాజీ.

"ష్! తన దగ్గర తీసుకోవడం యిష్టంలేకనే"

"పాపం.. తనేం చేసిందన్నా?"

"అందుక్కాదు. తనిక్కడ వుంటుందని డబ్బులున్నాయని మనం తనని వాడుకుంటామన్న అభిప్రాయం రాకూడదని"

"సరే అన్నా. నేను కనుక్కుంటా" అంది అమ్మాజీ.

"సరే నేను అలా బయటకెళ్ళొస్తాను. నేను దీన్ని అమ్మేయొచ్చు కానీ మా అమ్మ దీన్ని మెడలోంచి తీయడానికే ఇష్టపడేది కాదు అందుకని" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు సుబ్బూ.

సుబ్బూ అటెళ్ళగానే గబగబా తలుపు గడియవేసి అమ్మాజీ దగ్గరికి పరిగెత్తుకొచ్చింది మహా.

"ఏంటి ఏంటంటున్నాడు సుబ్బూ" అంటూ

అమ్మాజీ భయంగా కనురెప్పలాడించింది.

"ఏంటి? నాకు చెప్పొద్దన్నాడా?"

ఔనన్నట్లుగా తలపంకించింది అమ్మాజీ.

మహా కోపంగా చూసింది అమ్మాజీవైపు.

"ఎన్నాళ్ళున్నా ఎంతమంచిగా వున్నా నేను పరాయిదాన్నే కదూ" అంటూ రుసరుసలాడుతూ వెళ్ళి కుర్చీలో కూర్చుంది.

అమ్మాజీ కంగారు పడుతు మహా దగ్గరకెళ్ళి గడ్డం పట్టుకుని "అదికాదండీ సుబ్బూకి డబ్బు కావాలంట. ఒక పదివేలకి ఈ నగ ఎక్కడన్నా తాకట్టు పెట్టమన్నాడు" అంటూ పులిగోరు గొలుసు చూపించింది అమ్మాజీ.

మహా దానివైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"ఏంటంత అర్జెంటు?"

"ఏమో నాకు తెల్దండి."

"ఏ నన్నడగకూడదా? అంత బడాయా?" అంది మహా కోపంగా.

"బడాయి కాదండి. ఇంట్లో వుంచుకున్నందుకు డబ్బులడిగేస్తామని లోకువ జేస్తదన్నాడండి"

మహా కాసేపాలోచించి "సరే ఆ గొలుసిలా ఇవ్వు" అంది మహా.

అమ్మాజీ గొలుసిచ్చింది.

"మహా పర్సులోంచి పదివేలిచ్చి "ఎక్కడో తెచ్చానని చెప్పు సరేనా!" అంది.

అమ్మాజీ మొహం వికసించింది.

"మీరు భలే మంచోరు" అంది ఆనందంగా.

మహా ఆ గొలుసుని పర్స్‌లో జాగ్రత్తగా భద్రపరిచింది.

గుమ్మం ముందు ఆగిన ఆటోని గుర్రుగా చూశాడు కాళిదాసు. అందులోంచి దిగిన సత్యవతిని బామ్మరిది సత్తిరాజుని ఎగాదిగా చూశాడు.

ఆటో అతను ఆటోలోంచి చక్రకేళి అరటిపళ్ళ గెలను, ఒక పనసకాయని, తేగలకట్టని, డజను కొబ్బరి బోండాలని ఒక యిత్తడి బిందెను దించి అరుగుమీద పెట్టాడు.

ఆటోకి డబ్బులిచ్చి మెట్లెక్కి "బావగారు, బాగున్నారా?"

అనడిగాడు సత్తిరాజు నవ్వుతూ.

"ఇదిగో యిలా ఏలాడతన్నాను అటు ఆకాశానికి ఇటు భూమికీ" అన్నాడు కాళిదాసు వెటకారంగా.

సత్తిరాజు ఠక్కున నోరు మూసుకుని అరటి గెల పనసకాయ చెరో చేత్తో పట్టుకుని లోపలికెళ్ళాడు.

"ఆయనెప్పుడు సరిగ్గా మాట్లాడారు లే. రారా తమ్ముడూ కాఫీ తాగు అంటూ ఒక స్టీలు గ్లాసు తమ్ముడికందించి ఇంకో గ్లాసు అరుగుమీద కూర్చున్న కాళిదాసుకిచ్చింది.

"ఎందుకా సరుకులు ఇక్కడెవడున్నాడని తినడానికి" అన్నాడు కాళిదాసు గ్లాసందుకుని వెటకారంగా.

"ఎవరుండాలంట. అన్నీ మనవే గేదెల్లా నవిలేయాలా? ఏదో పెరట్లో పనసచెట్టు, కొబ్బరి చెట్లూనూ. ఎల్లకెల్లకాడ పిల్ల ఎల్తే ఆ మాత్రం యిచ్చుకోరా? నలుగురికీ పెట్టుకుంటాం" అంది తనూ ఒక గ్లాసు కాఫీ తెచ్చుకుని అరుగుమీద చతికిలబడుతూ.

అదే సందుగా సత్తిరాజు కూడా వచ్చి అక్కగారి పక్కన కూర్చున్నాడు.

"అదేటి బావా, పనసతొనలంటే నీకు ప్రాణవని సందు చివర సాయిబాబా గుడిదగ్గర కొనుక్కుని తింటున్నావని అక్క చెబితే నాన్న ప్రాణం వుసూరుమని కాయ పంపించాడు" అన్నాడు నవ్వుతూ.

సత్యవతి అన్నీ చెప్పి పరువు తీసిందని లోపల్లోపల పళ్ళు కొరుక్కున్నాడు.

"అద్సరే ఆ కాయెవడు కొయ్యాలి?" అన్నాడు కాళిదాసు చిరాగ్గా.

"నేనున్నాను కదా బావా!" అని సత్తిరాజు పనసకాయ అడ్డంగా బద్దలు కొట్టి తొనలు వలవడం మొదలెట్టాడు.

"బాగానే నేర్చావు యీ యిద్య. సదువా సంజా?" అన్నాడు కాళిదాసు తనమాటే పై చెయ్యిగా వుండాలని.

"సంకరం సదువులు సదివి అరుగెక్కి వడ్డీ యాపారాలు చేసేకన్నా ఎవడి పొలం ఆడు జేసుకోవడం రైటు. అద్సరేగానీ ఆడేవన్నా వసూళ్ళు తెచ్చిచ్చాడా? వస్తే బాగుండు. నాలుగు తొనలు ఆడికీ ఎట్టేదాన్ని" అంది సత్యవతి.

"ఎవడాడు?"

"ఎవడాడేంటి, మన సుబ్బూగాడు"

"ఆడింకరాడు"

ఆ మాటకి తెల్లబోయి చూసింది సత్యవతి.

"ఆడు నాకు సెప్పకుండా పదేలు వాడుకున్నాడు. తిట్టానని రోసంగా ఎల్లాడు. మూడురోజుల్లో డబ్బులు నా మొహాన్నదేసి ఎల్లిపోతాడంట" అన్నాడు కాళిదాసు కోపంగా.

అతని మాటకి తెల్లబోయి చూసింది సత్యవతి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments